

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 36. Lovaniensis & Duacensis Academiae judicium circa quaedam vota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

Argentv. l. c.

Die prima Junii hoc anno Facultas Parisiensis Theologica quamdam Cosentini Franciscani librum tanquam temerarium, scandalosum, & sacris literis adversum proscripsit, eo quod hic Author Christum & Apostolos nunquam carnes comedisse, earumque usum Apostolicis Viris vetitum esse propugnarit: quarta item Novembris die eadem Facultas duodecim Doctoribus negotium dabat, ut Biblia Sacra vulgari idiomate a Petro Frizonio edita ab omnibus erroribus expurgarent, interdicta interim eorum lectione.

§. XXXVI.

*Lovaniensis & Duacensis Academiae
judicium circa quædam vota.*

*Argentre
coll. Judic.
tom. 2.*

Ejusdem anni die prima Decembris Pater Michael Potier ex Ordine Fratrum Prædicatorum Theologicæ Facultati exponebat, quod Moniales Carmelitæ Discalceatæ, quæ in Francia jurisdictioni Episcoporum subsunt, a designato quodam Visitatore ad emitenda quædam vota immerito ac injuste fuerint coactæ, proin an ea sint legitima, earumque conscientiam obstringant, serio examinari, & æquali lance ponderari, a Facultate Parisina tanquam difficultatum ad doctrinam perti-

pertinentium æquissimo Judice pete- Sæc. XVII.
 rent: Ea autem vota, quæ *juxta Visi-* A. C. 1620.
tatoris sui mentem emittere jubebantur,
 erant sequentia: „In honorem Sanctif-
 „simæ Trinitatis voveo Deo & B. Vir-
 „gini perpetuam servitutem, abrenun-
 „tio omnibus meis viribus & libertati-
 „bus disponendi de me, & de mea vi-
 „ta, cunctisque actionibus meis, quas
 „omnes in manus B. Virginis plene re-
 „mitto, ut in omnibus ejus dominium
 „& potestas in me adimpleatur. Fa-
 „cio eidem integrum & irrevocabile
 „sacrificium omnium, quicquid sum
 „in ordine naturæ & gratiæ, ad eam
 „deinceps post ipsius Filium referam
 „animam & vitam meam internam &
 „externam, & omnia, quæ mea sunt.
 „Perpetuum ero ipsius mancipium, sicut
 „ipsa facta est ancilla Domini, & ut
 „tali voveo, quod ex Servitutis jure
 „omnia mea, & quodlibet vitæ meæ
 „momentum ad eandem pertinere ve-
 „lim. Voveo etiam, quod diserte nun-
 „quam hanc donationem revocare ve-
 „lim. Veneror B. V. Maternitatem,
 „propter quam acquisivit dominium in
 „omnes creaturas, illud autem, ut in
 „animam meam, omnesque actiones
 „meas exercent, specialiter volo, eam-
 „que rogo, ut ipsamet sibi vindicare
 „velit dominium in me, quod ego illi
 H 5 „dare

Sæc. XVII. „dare nequeo, supplico etiam, ut me
A. C. 1620. „suam reddat ancillam eo modo, quo
 „ipsa cognoscit & ego non agnosco, me-
 „que habeat tanquam mancipium suum:
 „Christum Dominum meum pariter
 „rogo, ut deinceps me pro Sanctissi-
 „mæ Matris suæ mancipio agnoscat,
 „Voveo Deo, Christo Domino, ejus
 „humanitati deificatæ, & Divinitati
 „humanisatæ perpetuam servitutem,
 „& unio me Christo Domino, ejusque
 „humanitati per vinculum servitutis,
 „qua ei subjicio omnes meas vires,
 „Adoro vitam & exinanitionem Divi-
 „nitatis in hac humanitate, in Divini-
 „tate omnes actiones humanas, Divi-
 „nas, & Theantricas, quibus confecro
 „vitam, & omnes tam naturæ quam
 „gratiæ actiones meas jure servitutis
 „debitas. Adoro humanitatem Christi
 „propria sua subsistentia destitutam, &
 „Divina vestitam, & offero humanitati
 „deificatæ plenam oblationem & do-
 „nationem irrevocabilem omnium, quæ
 „habeo & sum tam in ordine naturæ
 „quam gratiæ, & me Christi Domini
 „ejusque humanitatis perpetuum esse
 „mancipium profiteor, &c.,

Hos, similesque plures ejusmodi
 affectus suis Monialibus Visitator ac
 Superior sub voti Religione præscri-
 pserat, hæc vero de ejus valore dubi-
 tantes

tantes ad Facultatis iudicium ac cen-
 suram recurerunt: Attamen Andreas Sæc. XVII.
 A. C. 1620.
 Duvallius Sorbonæ Doct̃or, atque ex
 harum Virginum Visitatoribus unus a
 Regio Senatu obtinuerat, ne Parisien-
 sis Facultas Theologica de hoc voto
 quicquam statueret, sed res tota ad Fa-
 cultates Lovaniensem & Duacensem
 deferretur. Præprimis igitur Lovanien-
 sibus hæ fuerant propositæ quæstiones.
 I. Utrum Superior vel Visitator ali-
 cujus Ordinis approbati possit suos sub-
 ditos cogere ad præfata vota. II. An
 ipsa hæc vota sint bona vel mala. III.
 Utrum Moniales, quæ ejusmodi vota
 jam emiserunt, ad ea observanda ad-
 stringantur. Ad primam igitur quæ-
 stionem responderunt Lovanienses, Car-
 melitas Excalceatas in solemni sua pro-
 fessione vovere obedientiam secundum
 Regulam suæ Religionis primitivam:
 hæc autem nihil præscribat de ejus-
 modi votis nunc propositis. Non pos-
 sunt igitur Regulares istæ ad eorum ob-
 servationem cogi, urgeri vel compelli.
 Docuit enim de præcepto, & Dispen-
 satione, atque etiam Epistola octogesi-
 ma tertia Sanctus Bernardus, Religio-
 sas invitari quidem posse, non autem
 cogi ad ea, quæ regulam, vel regula-
 rem disciplinam excedunt.

Præ-

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

Præterea observandum ajebant, Regulares sub Superiorum potestate constitutos non posse sine eorum consensu ulla vota emittere, aut semetipfos supra vel extra Regulam, aut regularem disciplinam obligare.

Sicut enim Religiosi non obligantur ultra regulam vel regularem disciplinam obedire, ita nec Superiores extra vel supra easdem possunt quicquam imponere aut mandare, quia præcepta debent esse justa: non juste autem præcipitur, ad quod subditus non obligatur tali prohibitione. Accedit, quod Religioni novum votum adijcere fit illi induere novam formam: id autem circa Religionem approbatam fieri non possit absque autoritate illius, cujus est Religionibus dare institutum, vel formam approbare. Ergo per solum Visitatorem, vel etiam totius Ordinis Superiorem tale quid fieri nequit, quia talis adjectio, quæ ante Ordinis approbationem non habet debitam autoritatem, post approbationem immutat ac temerat, quod a suprema autoritate certo modo ac forma stabilitum est. Quocirca quicunque Religiones approbatas mutare, vel ad rectiorem voluerunt reducere formam, Pontificis consensum semper conati sunt obtinere.

Ad

Ad alteram vero quæstionem re-
 sponderunt Lovanienses Theologi, quod
 illa, quæ in his votis exprimuntur, non
 sint saltem magna ex parte conveniens
 voti materia. In primis, quia refe-
 runtur ad intentionem Visitatoris vo-
 tum istud proponentis. Intentio au-
 tem ipsius secreta est, & mutabilis,
 non autem prudenter promittitur, quod
 non cognoscitur, aut instabiliter varia-
 tur. Accedit, quod pleraque, quæ
 novo huic voto subjiciuntur, imagina-
 ria sint nec multum solida, aut saltem
 sunt talia, circa quæ hæreas, num sa-
 tis intellexeris, aut unquam satis ex-
 pleveris, ut per illa in innumeros in-
 cidas Scrupulos, & Conscientiæ anxie-
 tates, cum ea vota, quæ voto Reli-
 gionis Deo promittuntur, plana esse
 debeant, & ab ipso Christo com-
 mendata.

Pro solvenda tertia difficultate cen-
 suere Lovanienses, quod quamvis hoc
 votum haberi possit pro irrito & inani,
 ad majorem tamen securitatem expe-
 diat, ut vel a Generali Ordinis vel a
 Pontifice petant id annihilari, vel fal-
 tem supra id secum dispensari.

Duacenses vero Theologi pariter
 sibi proposuere tres quæstiones, & I.
 quidem, an hoc votum non sit reprob-
 andum tanquam laqueos injiciens, eo-
 quod

Sæc. XVII.
 A. C. 1620.

Sæc. XVII. quod verbis obscurissimis proponatur, A. C. 1620. & quæ nullo modo capi possint a fœminis, & cum juxta illas vota emittantur ad intentionem ejus, qui prædictam formulam concipit, qui eo conceptu multa impertinentia, imo contra regulas Ordinis & rationem præcipit. II. Utrum non sit temerarium talem formulam proponere, juxta quam Moniales emittere debeant vota. III. An obligentur eæ, quæ ejusmodi vota emisissent; continuis enim scrupulis aguntur ignaræ, ad quid se obligaverint?

Ad primum censuere Theologi, hæc vota esse rejicienda propter animarum pericula, & perturbationem conscientia, præcipue cum concepta sint obscurissimis verbis, votum tamen clarissimis verbis fieri soleat, ut patet in professione Monachorum, & Monialium, ubi omnis obscuritas tollitur. Deinde quia votum est promissio deliberata, qualis esse non potest, quando tanta in verbis intervenit obscuritas, quam non potest diffiteri quicumque hanc formulam concepit, cum requirat, ut secundum intentionem suam, sive Visitatoris, emittantur ejusmodi vota, prout hic ab eo proponuntur. Nimirum sibi persuasum habens, paucas, & nullas forte fore Moniales, quæ
for-

formulam intelligerent, quod certe est Sæc. XVII.
 contra communem sensum Ecclesiæ. A. C. 1620.

Tertio. Non videri omnia, quæ sunt in hac formula satis commode dicta & expressa, & potuisse ad paucissima verba contrahi, qualia sunt: *Ego me totam meaque omnia Christo devoveo & Beatæ Virgini Matri Maricæ, eo quo possum meliore modo, magis autem Salutare foret, si a Monialibus nulla alia expeterentur vota, quam ea, ad quæ tenerentur cum observatione regulæ.*

Ad secundum dicitur, omnino temerarium esse talem formulam proponere Monialibus, nec posse, nec debere superiorem cogere eas ad sic devovendum, imo teneri in conscientia ad irritanda ejusmodi vota taliter facta, non tantum earum, quæ scrupulum habent, sed & omnium, & cavere, ne similis unquam formula proponatur ullis sequenda: plus enim Deo placet indocta Simplicitas, quam ingeniosa subtilitas, maxime in Religiosis, qui cum Paulo fateri debent, se nihil aliud scire, quam Jesum & hunc crucifixum, neque major ex his votis sperari potest perfectio, quam ex votis Religionis: quandoquidem si vota, quæ hic proponuntur, emissa fuissent ante vota Religionis, essent commutanda secundum Alexandrum Tertium in capite *scripturæ*

Sæc. XVII. *pturæ de voto, quem omnes sequun-*
 A. C. 1620. *tur, ubi ait: reus fracti voti aliquatenus*
non habetur, qui temporale obsequium in
perpetuam Religionis observantiam nosci-
tur commutare.

Ad Tertium. Satis probabile vide-
 tur, Moniales non obligari in Conscien-
 tia ad ejusmodi vota servanda, quæ
 sic inconsiderate voverunt, sed etsi ob-
 ligarentur, satis eis esset pro securi-
 tate Conscientiæ, quod teneant se con-
 secratos ad honorem Christi, & Beatæ
 Matris, & omnia sua saltem virtualiter
 ad Christum referant, & contra ejus Ma-
 trem nihil agant, quod directe aut indi-
 recte scirent ex proposito, esse tali voto
 contrarium. Securius tamen est, ut ejus-
 modi vota irritentur per eum, qui in-
 duxit, ad quod tenetur, vel per Supe-
 riorem, & ad hoc sufficit levitas, &
 inconsideratio voverentium, & pericu-
 lum peccati perjurii secundum omnes
 Doctores in materia de voto.

§. XXXVII.

Romanorum Censorum judicium con-
tra quosdam libros.

Jan. Nic. *Prodiit hoc anno Augustæ Vindelico-*
 Erythr. Pi- *rum liber agens de anno primitivo ab ex-*
 nac. I. p. 196. *ordio mundi ad annum Julianum accommo-*
dato, & de sacrorum temporum relatione.
 In